

«Обмолотини»

Петра Гуменюка

Кажуть, колишніх журналістів не буває. Бо якщо є творча жилка, то творчий дух прив'ється у всій життєдіяльності. Гощанець Петро Миколайович Гуменюк якраз є яскравим прикладом того, як людина за фахом журналіст, змушена була працювати на різних посадах. Та все ж володіння словом проявляється повсякчас, хоч днями вже й відзначив наш автор своє 78-річчя. Чимало його зустрічей з людьми стали сюжетами оповідань, нарисів, новел. Він вийшов на вищий ступінь журналістики – письменство. Все це вилилось збіркою у 12 книг. Дванадцята – «Обмолотини близькі та далекі». Автор залишився вірним своєму хліборобському єству. Й попередні його доробки мали назви, що пахнуть хлібом: «Зерноград», «Обжинковий вінок», «Житній дух череня». Та й назви решти книг торкаються серцем ріднокраю: «Осоння рідних оберегів», «Знак вітряного Хрещатика», «Цвіт і сніг на споришах», «Граєво райдуги», «Любисткове омовіння», «Сонце опівночі». І ось – нова книга: «Обмолотини...». У вступному слові автор пояснює: «Обмолотинами у нас на хуторі Одбережках, якому, до речі, поставили міні-меморіал, уважали доконечне завершення жнив. Їх одноосібники сприймали мало не святом, бо після почергового заходу у господарство кінного манежу з молотаркою, а подекуди лупання цівів, відокремлення в снопах зерна від полови й соломи, що їх закладали в засторонки клунь, збіжжя пропускали на млинки і віялки, а далі бережливо зносили в засіки».

У книзі зібрано деякі, на погляд автора, кращі твори з попередніх книг. А в іншій частині – нове, що вразило душу і мозок та вляглося в цілий сувій глибоко філософських, людинознавчих творів. Попрацював Петро Миколайович також і з крилатими висловами авторів-класиків, що гармонійно доповнює

їхніми епіграфами окремі свої творіння. Прозу автор «Обмолотин» розбавив власними віршованими рядками. Це – свідчення особливого обдарування члена Рівненської обласної організації письменників. Можна рецензувати, захоплюватися новим виданням іще. Та варто читачеві самому поринути в словесний дар Петра Миколайовича. Деякі оповідання з цієї книги ми уже друкували у своєму виданні, щось ще опублікуємо. Але, аби отримати справжнє естетичне задоволення від 54 творів в «Обмолотинах», слід прочитати їх у книзі, бо інакше це буде як перерваний телесеріал.

Варто доповнити наше повідомлення ще тим, що книжка видана на кошти земляків Віталія Скоцика, Івана Іванова та Юрія Буркальця. Той, хто пише серйозні, людські речі, а не сенсаційні оповідки, добре знає, як це непросто нині видати книгу. Наклад, на жаль, не великий – всього 250 екземплярів. Якраз вистачило, аби книгу отримали деякі сільські бібліотеки і друзі в подарунок. Авторів ж бажаємо, аби «Обмолотини» плавно перейшли в підготовку творчого тіста і подарували читачеві аромат спілого короваю.

Андрій БАБІНЕЦЬ